

[Arne Larsen.]

Grundprisspørgsmålet må gribes anderledes radikalt og omfattende an. Spørgsmålet har gentagne gange været fremdraget i det høje ting, uden at der indtil videre er sket noget alvorligt i sagen. Den høje regering har nedsat et udvalg med ministre og høje embedsmænd, og i skrivelse af 24. september d. å. meddelte den højtærede boligminister det da nedsatte folketingsudvalg, at spørgsmålet om ændringer i loven om regulering af bymæssige bebyggelser er inddraget i overvejelserne vedrørende den forestående lovgivning om erhvervelse og udnyttelse af fast ejendom. Det var naturligvis et fingerpeg om, at der var ved at ske noget. I dag meddeler den højtærede boligminister, at resultatet af overvejelserne i nær fremtid vil fremkomme som et regeringsforslag. Jeg er meget taknemlig for at erfare dette, men jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede boligminister, hvad han lægger i ordene „nær fremtid“. Er det om 14 dage eller om 2 måneder eller måske om $\frac{1}{2}$ år? Vi finder, at jordprisspørgsmålet er noget af det mest alvorlige for landets økonomi i øjeblikket, og for at inflationen ikke skal løbe helt grassat, er det nødvendigt, at der hurtigst muligt kommer et statsindgreb. Hvis der ikke med det allerførste kommer et regeringsinitiativ, vil socialistisk folkeparti overveje selv at fremsætte et lovforslag om kontrol med jordpriserne. Men jeg håber, den højtærede minister vil sige, at nu om ganske kort tid sker der noget.

I bemærkningerne til lovforslaget kommer forslagsstillerne ind på jordprisernes indflydelse på lejeniveauet og udgifterne ved at sidde i eget hus. Forslagsstillerne mener, at jordpriserne i stærk grad rammer besidderne af eget hus. Det kan vel nok diskuteres, men en kendsgerning er det, at en ejendomsbesidder, en parcelhusejer eller villaejer, har mulighed for at trække et eventuelt underskud på ejendommen fra i sin indtægt. Med de høje renter, der er for byggelån, er der sikkert mange, som har et sådant underskud og ligefrem, inden de køber hus, går ud fra, at de har en mulighed for ved at fradrage disse store omkostninger i indtægten alligevel at kunne binde an med et dyrt byggeri.

Angående lejeniveauet i beboelsesejendomme læste jeg den anden dag i tidsskriftet

Boligen om lejeniveauet i beboelsesejendomme opført for nylig. Her er der tale om privat byggeri uden offentlig støtte. I Bagsværd forlanges f. eks. for en $1\frac{1}{2}$ værelses lejlighed en leje på 600 kr. om måneden, og der skal forudbetales 7 måneders leje; prisen pr. m² er 120 kr. For en lejlighed i Hørsholm på $2\frac{1}{2}$ værelse forlanges 710 kr. om måneden eller 111 kr. pr. m². Ejeren giver dog 10 pct. rabat det første år og 5 pct. rabat det næste år; ja, man kan, som bladet skriver, blive helt rørt.

På Frederiksberg tilbyder man i et nyt kompleks 2 værelses lejligheder til en månedlig leje af 916 kr.; det giver en pris pr. m² på 134 kr. Her giver ejeren rabat i 4 år. Ja, man tager sig til hovedet og tænker: kan galskaben mon drives videre? Der er jo ingen almindelige mennesker, der har råd til at betale en sådan leje, og hvad skal især unge mennesker stille op? Jeg finder, at samfundet helt og holdent har svigtet i denne alvorlige sag. Derfor er det pinød nødvendigt, at vi gør noget effektivt for at bekæmpe denne udvikling og herunder komme de meget høje grundpriser til livs — effektivt og nu.

I det tidligere nedsatte udvalg arbejdede vi os frem til en ny skitse, der er identisk med det lovforslag, der nu behandles; dog ville vi fra socialistisk folkepartis side gøre vor endelige tilslutning betinget af, hvad de kommunale organisationer havde at sige om forslaget. Efter hvad den højtærede boligminister i dag meddeler, har de kommunale organisationer i princippet tilsluttet sig tanken om en regelmæssig revision af godkendte byudviklingsplaner og finder det hensigtsmæssigt at gøre bestemmelserne om zoneinddelingen mere elastiske. Heri er vi ganske enige, og vi vil gerne medvirke til en sådan ændring af loven. Derimod kan de kommunale organisationer ikke tilslutte sig de foreslåede bestemmelser om byggemodning, og det mener jeg der bør tages hensyn til.

Da regeringen nu overvejer at tage spørgsmålet om revisoin af loven om bymæssige bebyggelser samt loven om erhvervelse og udnyttelse af fast ejendom op, og da disse ting hænger nøje sammen, mener jeg, at de ærede forslagsstillere bør overveje, om man ikke bør afvente disse forslags fremsættelse fremfor på nuværende tidspunkt at